

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 221.

Tredie Session.

103die Møde.

Tirsdagen den 16de Marts.

(Forts.)

Solberg: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, da det jo er rimeligt, at vi ville blive forfåmlede endnu flere Dage her, inden Rigsdagen opløses, saa vilde jeg henstille til den høitærede Formand, om det ikke kunde være rigtigt, at denne Sag blev sat paa Dagsordenen til en anden Dag end netop imorgen. Der er saa mange Medlemmer, der allerede ere gaaede bort nu . . .

Formanden: Den ærede Landstingsmand maa vistnok have misforstaaet mig. Jeg yttrede, at der paa Dagsordenen vilde blive sat det Spørgsmaal, om det svar, der er givet af Kammeraad Krarup, kan ansees som et fyldestgjørende svar med Hensyn til Modtagelsen af det Valg, der paa ham har fundet Sted. Men dermed er ikke sagt, at Thinget skulde tage nogen Beslutning imorgen; det er ikke Meningen, det er et Spørgsmaal, som først senere vil komme under Forhandling. Imidlertid er det jo vistnok, at man ikke maa udskyde denne Sag forlænge; thi, hvis Thinget maatte blive af den Mening, at det modtagne svar ikke er fyldestgjørende, saa skal jo nyt Valg foretages, og længere end til denne Uges Udgang er der jo ikke megen Sandsynlighed for, at Thinget vil være samlet.

Solberg: Ja, jeg vilde blot tillade mig en eneste Dittring, nemlig, at jeg havde troet, at man maaskee om f. Ex. 2 Dage kunde faae en mere bestemt Erklæring af Kammeraad Krarup.

Formanden: I den Henseende maa jeg henholde mig til min Dittring om, at der ingen Afgjørelse af Sagen finder Sted imorgen.

Det forekommer mig nemlig, at man maa give alle Vedkommende Leilighed til at yttre sig, deriblandt ogsaa Finantsministeren, og denne Leilighed gives kun ved at bringe oftmeldte Spørgsmaal under Forhandling.

Jeg har endelig en Bemærkning at gjøre, vedkommende mig selv. Ved en Feiltagelse stod der paa Dagsordenen for Gaarsmødet 3die Behandling istedetfor 2den Behandling af en Sag, hvilket har givet Anledning til, at denne Sag — nemlig Sagen angaaende Major Koesfods Pension — er bleven tagen til 3die istedetfor til 2den Behandling; men dette kan iøvrigt ikke medføre nogensomhelst Ulempe, idet Vedtagelsen af Lovforslaget i det Hele her maa kunne træde istedetfor den partielle Afstemning ved 2den Behandling, da Lovforslaget ikke indeholder Paragrapher. Tredie og anden Behandling er i dette Tilfælde af samme Natur. Jeg troer derfor, at man meget godt uden nogen Betænkelighed kan betragte den stedfundne Behandling som en 2den Behandling, og jeg skal saaledes sætte Sagen til 3die Behandling paa Torsdag. Jeg har imidlertid ikke villet undlade at bemærke dette her, for det Tilfælde, at noget Endringsforslag maatte ønskes stillet til denne 3die Behandling. Feiltagelsen er, som sagt, fremkommen ved en Feilskrift paa Dagsordenen.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde imorgen Kl 12:

- 1) Indledende Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52.
- 2) Spørgsmaal, om den af Landstingsmand Kammeraad Krarup givne Erklæring med Hensyn til Modtagelsen af det paa ham faldne Valg som Medlem af den Taxationscommission, der ifølge Lov af 8de